

Alexander Pomsta ręką własną.

Adam Załucki z Kornicy, ręką.

Marcin Szczeniowski ręką.

Mikolaj Garnysz ręką swą.

Jwan Trypolsky ręką swą.

Wasiley Malicewsky ręką własną.

Konstanty Soszewsky.

Michael Lasota.

Fiedor Wereszczaka własną ręką.

Jerzy Humienicky manu propria.

Hrehory Kiewlicz ręką.

Adam Korycky.

Fiedor Hrybunowicz Baybuza ręką.

Michael Struszczyński ręką.

Roman Sokor własną ręką.

Ostaphy Srybul ręką własną.

(Из рукописнаго сборника, найденнаго нами между старыми бумагами и вещами въ архивъ Кіево-печерской Лавры).

XLI.

Письмо кіевскаго митрополита Іова Борецкаго къ намѣстнику Виленскаго Свято-духова монастыря Іосифу (Бобриковичу) съ извѣстіями: о путешествіи Мелетія Смотрицкаго, отправившагося на востокъ, о положеніи церковныхъ дѣлъ, о царькѣ Ахіѣ и т. п.

1625 г. янв. 12.

Іовъ Борецкій Митрополитъ Кіевскій.

Всепреподобнейшему въ іеромонасехъ господину Іосифу, Ректору школь и проповѣднику слова Христова общезнаменнаго монастыря церкви Сошествія св. Духа крестнаго братства Виленскаго, ласка, покой и милосердіе отъ Христа Бога.

По отчаянномъ отъ Христіюлюбивыхъ на сеймъ тепле-
Матер. для истор. западно-руск. церк. 18

решній поселствѣ, всю на Бога положивши надѣю, кгдамы въ своемъ предсѣзятію працы церковное с Кіева подѣ самымъ початокъ къ краемъ послѣднимъ отъ орды запустился. въ мѣсте Корсунѣ поминулемъ зѣ посланцами войсковыми изъ Запорожа выправленными и просто идучими на Бѣлую Церковъ и зѣ Черкасѣ на сеймъ, и зѣ паномъ Дацкомъ Даниломъ и зѣ иными товаришми его обывателми Бѣлоцерковскими, за которыми вилканадцать миль посылаючи не ведаячи што за инструкцію отъ войска мають, если што змѣнено або нѣ о церкви, штомъ на прудце розумѣль онымъ написавшы, просилемъ ихъ абы въ самыхъ головахъ рады вашихъ милостей засягали, и яко въ чомъ потреба поступовати науки заживали, за которыми цилно прошу абы ласки и баченя благочестія вашего, яко люде пустынные въ людскости и утверженію въ православіи дознавати мѣли, еслибы тежъ потреба до кого указала якогъ: до княж. Его милости пана гетмана Литовского, до пана Краковского и иныхъ, яко тежъ и до короля Его милости; листовъ мамъ-врашовъ черезъ нихъ же посылаю до братолюбія вашего с печатью и подписомъ руки моею, поручивши то мудрому благочестивому баченю вашему, яко зрозумѣти рачать до кого написати водле потреби.—Притомъ тежъ ознаймую о Бстолюбивомъ нашомъ господнѣ отцѣ Архиепископѣ Полоцкомъ, господнѣ и отцѣ Мелетіи Смотрицкомъ, изъ благодатію Христовою здоровъ, справивши водлугъ потреби церкви нашею у святѣйшого Патриарха Константинопольскаго все, и шоль до святого мѣста Іерусалима мѣсяца августа 17 дня съ Константинополи и погоднымъ вѣтромъ за 12 днѣй, августа 29, живопръемному Владыки Христа гробу поклонъ отдалъ, и нынѣ вѣруемъ Христу Богу, же здравствуетъ, тамъ же знайхуючыся ажъ до пресвѣтлого дне Воскресенія Христова, отколя засѣ къ намъ Господу нспѣшествующю, и молить всихъ о молитвы, въ прочныхъ же напутныхъ нужды ни единое церкви не велить налагати, понежъ, рече, обрѣ-

тохъ благость въ очью убогихъ отецъ своихъ, святѣйшого вселенского, яко тежъ чаеть и у Иеросолимскаго.

Новина зъ ласки Божое потѣшная у насъ: султанъ Шынкгерей, царь татарскій крымскій, зъ войскомъ запорожскимъ замирилъ ипо присяжоно о прязни такъ противько поганина турчына, яко и противъ каждого непрытеля зъ обу сторонъ звезалися зсобою, и южь Шанькгерей рушыль ся зъ войски подъ Белогородъ турецкій, маючы при собѣ и Богдана Перемиева сына на господарское Волоское, и до короля его милости посла великого посылаетъ прязни такоезь яко и зъ войскомъ досягаючи; которыхъ ныне въ Корсуни маемъ; далей стороны Алексанъдра цара православного греческого, султана Иахія, сына Мехмета царя, а брата рожного султана Ахмета, недавно змерлого царя турецкого, такъ же и Мустафина рожного брата, который за пороги найдуеться, еще левно што писати не маю, бо слышу не могъся обачити и з Шынкгиреемъ, который прагнуль того барзо; еднакъ же што далей послышимъ уеѣдсмити братолюбия вашего не омешкаемъ, вгдыжъ ласкою Божою о всемъ вѣдати доходить насъ; васъ тылко просимъ въ предсвязятю старая вашего о успокоении церковномъ тамъ найдуючися не уставайте, але въ надбю ласки Христовы держайте. Уповаемъ на Бога, же еще достоянїя своего не отрынетъ, а ни вконецъ порадоватися врагомъ нашимъ зъ упадку нашего не допуститъ. Всимъ благочетивымъ братьямъ такъ же и посломъ на сеймъ нынешнїй молитвы и благословение смирення моего и вашему братолюбию молитвы мой пилю залицаю. Зъ Корсуни, генваря 12, року 1625.

Богомолца братолюбия вашего

Іоанъ Борецкїй Митрополитъ Кїевскїй, рукою власною.

(Изъ рукописнаго сборника, находящагося въ старомъ Архивѣ Кїево-печерской Лавры).

Примѣч. Въ томъ же сборникѣ помѣщены, упоминаемыя въ приведенномъ письмѣ: 1) *Przysięgata*

tarska kozakom dana и 2) *Инструкция посломъ войсковымъ: пану Яику Острожанину, пану Илишу Федоровичу и пану Даику Гордьенку, посланымъ до короля его милости на сеймъ до Варшавы, што имъ есть полено и устие повъдано.*—Приводимъ здѣсь существенныя извлеченія изъ означенныхъ документовъ.

1) „Ja Szangirey car krymsky daiem ten nasz przysiężny list kozakom Zaporozskim wprzod panu Hetmanu, Asaulom, Atamanom y wszystkimu woysku..... iż ode mnie żadna krzywda y szkoda y żadnych ludzi naszych dziać się nie będzie, a który by miał swowolne szkodę jaką uczynić tedy onych pospołu z żonami y dziećmi y powinemi, za to sprawiedliwość uczyniwszy, wydać mam za iednego dziejąc..... iesliby iaki nieprzyjaciel się odnowił panu Hetmanu, Asaulom, Atamanom y wszystkimu woysku zaporozskiemu, ia Szangirey za daniem mnie znać ze wszystkimi Reiami, Murzami pomocnym być mam, iesliby przeciw mnie kto się obiawił za daniem ode mnie wianomości oni pomocnemі mnie być moią według listow przysiężnych.—Pisan w Koraytebeniu ode mnie Szangiereia Sułtana cara. An. 1624, d. 24 decembris.“

2) Въ инструкціи посламъ поручается просить на сеймѣ, „абы его корол. милость зъ милостивое ласки свое, маючи на памяти заслуги войска своего запорожскаго, за тые шкody што теперь за змиреньемъ ордъ поносимо и поносити мусимо, чымъ знаменитымъ войско зъ скарбу своего королевского контентовати што рокъ ухвалити рачиль, чимъ бы уконтентовани охотни до далпихъ поволностей и рыцерскихъ дѣльностей сердца не тратити и о вшемъ завше ставитися охотне могли. Просити о причину, абы вѣру нашу рускую, według старыхъ правъ и волностей нашихъ, и нашихъ духовныхъ старшихъ Митрополита Юва Борецкаго и владыковъ при послушестве и благословенстве церкви восточнее въ покою заховати и листомъ своимъ ствердити и добрами церковными осмотрѣти велети рачиль. А унито, которые братю нашу мучать, и больше мучати и церковей преслѣдовати, зъ милостивое ласки свое, казати и зъ церковей уступити розказати рачиль; монастырь Печерскій Киевскій Пресвятое Богородицы абы тежъ въ покою его корол. милость заховати, Архимандрита ведле правъ и при-

видеевъ тому монастырю званна наданныхъ: напродъ отъ капитулы печерское братіи черищевъ, а потомъ и отъ всея шляхты обывателей воеводства киевского, притомъ тежъ и отъ всего рыцарства войска нашего згодне уподобаного, обраного, именованого господина отца Захарія Копыстенского, челоуѣка въ животе чернеческомъ и въ писме Божомъ добре учоного, Его кор. Мил. и всеѣхъ пановъ сенаторовъ о причину до Его К. М., абы на архимандритство листомъ своимъ королевскимъ ствердити рачитъ.“

XIII.

Королевская грамота, утверждающая избраніе на киево-печерскую архимандрію Захаріи Копыстенскаго.

1625 г. февр. 7.

Żygmunt trzeci Król Polski, wielkie książe Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflańskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny król.

Wszem wobec y kaźdemu zosoьna komu to wiedziec należało, oznaimujemy. Bili nam czołem oycowie starcy, kliroszanie, zastupnicy y wszyscy bracia черncy capitula monastera Świętej Przeczystej Pieczarskiego Kiiowskiego, abychmy im na miejsce welebnego w Bodzie oycy Helesusza Plete-neckiego, Archimandryta monastera Świętej Przeczystej Pieczarskiego, z tego swiata swieźo zeszeło, na tę Archimandrytię Kiiowską Pieczarską wielebnego w Bodzie oycy Zacharyasza Kopystenskigo podali y stwierdzili. My tedy Hospodar. mając wzgląd na czołembicie pomienionych черncow y wszystkich braci capituly monastera Świętej Przeczystej Pieczarskiego Kiiowskiego, przerzeczonego wielebnego oycy Kopystenskigo, za ktorem oni nas prosili na tę Archimandrytię Świętej Przeczystej monastera Pieczarskiego Kiiowskiego tem listem naszym podaiemy y utwierdzamy, y ten monaster y Archimandrytię Piczarską Kiiowską Cerkwie Nayswiętszey Bo-